

Interpellation til ham, som Formanden forlangte for at give ham Ordet. Jeg tror i og for sig ikke, at det er en berettiget Fordring at stille til Valgkandidaterne, at de skulle være i Besiddelse af en saadan Mandsnærværelse; det hører ikke til de Kvalifikationer, som man kan forlange, at Rigsdagsmand eller Valgkandidater i særlig Grad skulle være i Besiddelse af. Det vilde blive et Slags Examen, som Valgkandidaten havde at gennemgaa, som jeg ikke tror, vi behøve, eller at man har Ret til at paalægge. Men i dette Tilfælde, vil jeg oplyse, vilde denne Fordring, efter, hvad der er mig meddeelt, være særlig ubillig, fordi Valgbestyrelsen havde indrettet Forholdene saaledes, at der foruden den Tribune, fra hvilken Kandidaterne talte, ude i Forsamlingsalen var opstillet en lille Talerstol for Interpellanter, fra hvilken disse skulde optræde, naar de vilde tale. Det vilde altsaa være forbundet med særlig Ueilighed og Besvær, ikke alene at faae fat i en Mand, der kunde stille Interpellationen, men ogsaa at faae ham stillet op paa den særlige lille Talerstol for Interpellanter. Jeg antager, at det med Føje kan gjøres gjældende, at der er begaaet en Feil fra Valgbestyrelsens Formands Side, og naar Spørgsmaalet bliver om Godtjendelse eller Forskæftelse af Valget, hænder jeg fremdeles, at det først maa oplyses, om der er foregaaet Noget, som Folkethinget betegner som Feil ved Valghandlingen, og dernæst, om der er Sandsynlighed for, at den Feil har kunnet have Indflydelse paa Valgets Udfald. Bevises begge disse Ting, eller foreligger der saadanne Oplysninger, at Thinget her kan faae denne Opfattelse deraf, anser jeg Valget for at være af den Bestaffenhed, at det ikke kan godkjendes. Det Exempel, jeg fremdrog, hvor der ved en tidligere Leilighed var negtet en Stiller Ordet, er det ærede Medlem for Dens Amt 1ste Valgkreds (Koch) ogsaa kommen tilbage til. Naar han paaberaabte sig dette som Vidnesbyrd for sin Betragtning, idet Valget ikke blev kasseret den Gang, da vil jeg gjøre opmærksom paa, at der er en væsentlig Forskjel imellem, om der negtes en Stiller Ordet — jeg veed ikke under hvilke Omstændigheder og Forhold — og om der negtes selve Kandidaten Ordet i et Spørgsmaal, der er af saa indgribende Vigtighed for Kredsen. At ikke enhver Feil, der begaaes under Valghandlingen, kan bevirke Valgets Kassation, deri er jeg enig med det ærede Medlem, lige saa vist som der neppe er foregaaet noget Valg i Landet, hvorved der ikke kan paavises en eller anden Feil. Men Spørgsmaalet er, om det er Feil af en saadan Bestaffenhed, at de kunne antages at have faaet Indflydelse paa Udfaldet, og det antager jeg, har været Tilfældet her.

Mimestad: Jeg har ikke kunnet være til

Stede ved Begyndelsen af denne Forhandling og skal derfor heller ikke udtale mig om det nærmest foreliggende Spørgsmaal, men det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds (Vejns) rettede nogle Ord særlig til mig, idet han dvælede ved en Ytring, der blev brugt af mig igaar, og som navnlig gik ud paa, at der ikke er nogen Ret for Thinget til at tilsidefatte et Valg, med mindre der har fundet Ulovligheder Sted, eller der er begaaet Overtrædelser af Loven. Det ærede Medlem mente, at en saadan Sætning ingenlunde kan opstilles, og at denne Sætning vil føre til, at Folkethinget vil være ude af Stand til at træffe Afgjørelse med Hensyn til Valgene, førend der foreligger Afgjørelse af en Domstol; thi, jagde det ærede Medlem, Folkethinget er jo ikke i Stand til at dømme om Sagen, afgjøre, hvad der er Lov og Ret. Jeg blev noget overrasket ved at høre denne Sætning fra det ærede Medlem, som forekom mig i en paafaldende Grad at staa i Strid med, hvad man saa ofte ellers har hørt fra ærede Medlemmers Side, og navnlig den Forudsætning, hvorfra de bestandig gaa ud, at de netop i ganske fortrinlig Grad have Indsigt i, hvad der er Lov og Ret. Jeg skal skrive mig den Udtale fra det ærede Medlem bag Øret, at Folkethinget saaledes overfor Lov og Ret befinder sig som en Slags vildfarende Faar. Men jeg tror, at de Konsekventer, som det ærede Medlem kom til, under alle Omstændigheder ingenlunde ere holdbare, men tværtimod ganske urigtige. Det ærede Medlem mente, at paa Grund af den Omstændighed, at Folkethinget formentlig ikke skulde kunne afgjøre, hvad der var Lov og Ret, maatte det have en diskretionær Myndighed til at lade et Valg være gyldigt eller ugyldigt, ja, Afgjørelsen maatte ligesom bero paa et individuelt personligt Skøn om, hvorvidt det ved dette Valg var gaaet til, som man fandt, at det burde være gaaet til, det maatte være Resultatet, men det er aabenbart, at under denne Forudsætning vilde selve det, at der er en Valglov til, være noget ganske Uforklarligt og Unødvendigt. Thi det er aabenbart, at derved, at man i en Lov har fremstillet Regler for, hvorledes det skal gaae til ved Valget, har man givet Normen for, hvorledes det skal gaae for sig, og Normen for, hvorledes man skal bedømme, om det er gaaet rettelig for sig. Er Folkethinget ikke i Stand til at afgjøre, om Noget er stemmende med Valglovens og andre Loves Forskrifter, da er det oo ipso ogsaa ude af Stand til at afgjøre, om Valget kan blive gyldigt eller ikke, men det er netop dette, det efter Grundloven skal afgjøre. Det maa altsaa være Forudsætningen, at det for at træffe den Afgjørelse, som det i Følge Grundloven skal træffe, kan indlade sig paa at bedømme, hvor vidt Loven er fulgt eller ikke. Naar det ærede Medlem troede, at der i hvert enkelt Tilfælde forudsættes en forudgaaende Afgjørelse ved en Domstol, befinder han sig i denne Henseende i